

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXI

ČÍSLO 226, PROSINEC 2018

CENA 10 Kč

Dnes v čísle

- Evropská unie je nerovnoprávný svazek států** (s. 2)
- Po rekonstrukci otevřeno Národní muzeum** (s. 2)
- Jezdí se po nejdelším mostě na světě** (s. 3)
- Masaryk: Lhát co nejméně** (s. 3)
- Krok Donalda Trumpa k válce** (s. 4)
- Obžalování z válečných zločinů** (s. 5)
- Jaromír Nohavica převzal Puškinovu medaili** (s. 6)
- Stále chybí Edvard Beneš** (s. 7)
- Smrt učitelky Jindřichové** (s. 8)

Novoroční fejeton

Měl jsem takový zvyk:
Na Nový rok jsem vyráběl koláže
a posílal je místo blahopřání.
Dospělí vědí, co je hra,
ale hrát si už nedovedou.
A já si hrál.
A pak mi jednou začalo připadat,
že mi ten jeden den schází celý rok.
A pak mi těch dnů scházelo čím dál víc,
až jsem začínal mít podezření,
zda někdo dny v roce neproškrtal,
třeba kvůli ušetření papíru v kalendáři.
Nic tomu nenasvědčovalo.
Rok poctivě vytrvával u svých 365 dnů
a jen jednou za čtyři roky
si to protáhl o jeden den jako flám.
S výrobou koláží jsem přestal
a začal vymýšlet úsloví.

Tady jsou:
Z toho nejhoršího Vám přeju to nejlepší.
Přeju Vám, abyste tento rok s chutí prožili
a od nikoho si nenechali pokazit chuť
k životu, práci a jídlu.
Přeju Vám, abyste se vždycky měli na co těšit.
Přeju Vám, abyste vytrvali u svých nadějích.
Přeju Vám, abyste protrhli cílovou pásku svých tužeb.
Přeju Vám, abyste nikam nespěchali.
Přeju Vám hodně, hodně, hodně a ještě víc.
Přeju Vám, aby se Vám splnilo alespoň jedno přání.
Přeju Vám, abyste si nedávali žádná předsevzetí.
Ze všech předsevzetí Vám přeju mír.
Každý den Vám přeju Dobrý den.

Upřímně
Váš Michal Černík

Oslavili jsme 100. výročí vzniku samostatného Československa Věnce na Vítkově, telegram Putina Zemanovi

V neděli 28. října již dopoledne se sešli čeští a slovenští politici, včetně prezidentů České republiky a Slovenské republiky Miloše Zemana a Andreje Kisky a premiérů obou zemí Andreje Babiše a Petera Pellegriniho, zástupci armády a veteráni u Národního památníku na pražském Vítkově. Po společném příchodu hlavy českého státu Zemana a slovenského prezidenta Kisky zazněly hymny obou států. Politici pak za deštivého a chladného počasí položili věnce k hrobu Neznámého vojína.

Pietní akt zahájil jako obvykle husitský chorál Ktož sú boží bojovníci, za jehož tónů přinesli vojáci historické prapory. Nastoupené vojenské jednotky pozdravily ministra obrany Lubomíra Metnara a náčelníka generálního štábu Aleše Opatu. Mínotou ticha uctili poté památku všech vojáků, padlých v boji za svobodu a nezávislost. Vojáci vystřelili za hlasu trubky několik čestných salv.

Při příležitosti historického výročí se na Pražském hradě konalo tradiční jmenování generálů Armády ČR. U Pražského hradu také složily stovky vojáků, policistů a hasičů slavnostní přísahu a slib. Prezident Ruské federace Vladimir Putin pogrataloval telegramem Zemanovi k 100. výročí vzniku Československa. Popřál Čechům blahobyt a prosperitu. „Rusko respektuje Českou republiku, naše země si jsou blízké kulturně i duchovně. Jsem si jist, že rozvoj dvoustranného dialogu a konstruktivní spolupráce v nejrůznějších oblastech odpovídá našim společným zájmům,“ napsal Putin.

Ještě dříve blahopřáli v Praze k státnímu svátku premiérovi Andreji Babišovi německá kancléřka Angela Merkelová a francouzský prezident Emmanuel Macron, který rovněž pogrataloval prezidentu Miloši Zemanovi.

(Pokračování na s. 2)

V Slavnostním sále na pražském Vítkově 28. října při projevu ředitele Památníku Vítkov k shromáždění zorganizovaném ČSBS k 100. výročí založení ČSR. Slovanský výbor ČR zde zastupovali jeho tajemnice Eva Holečková a předseda Jan Minář.

Také na Loretánském náměstí v Praze se konal 28. října vzpomínkový akt k 100. výročí vzniku ČSR. K soše prezidenta Edvarda Beneše položili věnce zástupci Slovanského výboru (SV) ČR, Krajského výboru KSČM Praha, Republikové rady Levicových klubů žen za účasti dalších občanů. Přítomen byl i místopředseda ÚV KSČM a poslanec Parlamentu ČR Stanislav Grospič. Projev přednesl docent Jan Minář, předseda SV ČR. Vyzdvihl v něm nehynoucí zásluhy T. G. Masaryka, E. Beneše a M. R. Štefánika o zrození samostatného státu Čechů a Slováků, jímž byl naplněn sen mnoha generací, jejíž nejstatečnější lidé pro tuto krásnou ideu obětovali i své životy. (jel)

FOTO – MIROSLAV HAVLÍK (3x)

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Evropská unie je nerovnoprávný svazek států

Zrod Československa byl nejvýznamnější událostí v dějinách naší země. Kdyby nebylo Československa a rozsáhlé pomoci českých učitelů, úředníků, vojáků Slovensku, tak by se velmi těžko z maďarského útlaču vzpamatovávalo. Řekl to v listopadu na zasedání Slovanského výboru (SV) ČR a jeho celostátní rady docent Jan Minář, předseda SV a místopředseda Mezinárodní slovanské rady.

Připomněl, že v roce 1918 nebyly na Slovensku žádné slovenské vysoké a střední školy a pouze 30 obecných škol se slovenským jazykem. A to se až zásadně změnilo vznikem společného státu Čechů a Slováků. Nyní jsou Češi a Slováci na světě sobě nejbližšími národy a jazykové rozdíly jsou mezi nimi malé. „Považují za naprostou hanebnost, že 100. výročí vzniku Československa slavíme v době jeho naprosté neexistence, jeho nezákonného rozbití,“ kritizoval Minář. „Protože ti poslanci a státní představitelé, kteří rozdělili Československo, k tomu neměli žádné oprávnění bez referenda našich občanů, bez jejich souhlasu. Věřím, že časem dospějí k přesvědčení, že naše dva národy mají právo na svůj společný a tím i samozřejmě silnější stát. Zatímco Německo se sjednotilo, tak slovanské státy jsou rozkládány. Nám vždy bratrská Jugoslávie dokonce zločinnou válkou.“

USA posouvají svět ke studené válce

Minář se dotkl též mezinárodní situace, která se zostřuje zaváděním sankcí západních států v čele s USA na Rusko a Írán. Amerika odstupuje od mezinárodních dohod o ochraně podnebí, o raketách středního doletu, což by znamenalo návrat ke studené válce. Přitom probíhalo největší vojenské cvičení Severoatlantického paktu v Norsku za účasti 50 000 vojáků. Největší od doby studené války.

Podle Mináře je štěstím, že Rusko nyní zesílilo a tak není v roli slabšího, který se musí krčit.

Poukázal na slova prezidenta Vladimíra Putina, který uvedl, jaké raketové

atomové zbraně dnes Rusko má. Prezident například sdělil, že Rusko má raketu, která třikrát obletí zeměkouli a dopadne, kam je určeno, a proti jejímu úderu není obrana! A také řekl, že se Rusko nedá zavést do vyčerpávající konvenční války, což znamená, že pokud by došlo k velkému konfliktu, bude od prvních minut světový jaderný! Ale pak je reálné nebezpečí zničení nejen lidstva, ale vůbec života na planetě Zemi! Snad si Západ uvědomí, že nikomu nepomůžou protiatomové kryty, v kte-

romickým ovládnutím Evropy. Zdůraznil, že nechceme německou Evropu!

Považuje za hanebnost, že nový ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček jel na první cestu do zahraničí do Německa. Tak jako před 2. světovou válkou ministr zahraničí druhé republiky Chvalkovský jel podlézavě do Německa.

Bez krizí se kapitalistické hospodářství neobejde

Dva samostatné státy – ČR a SR – jsou nyní podstatně slabší a v meziná-

se kapitalismus neobejde a která vždy je horší než krize předcházející. Toto zhoršování vždycky končívalo válkou. V současnosti je takové řešení stěžejní, neboť bylo řešením posledním. Můžeme doufat, že většina politiků neztratila rozum, že jsou síly, které mezinárodní situaci vyrovnávají. Kromě Ruska je tady Čína, která ze strategických důvodů musí být jeho spojencem, protože kdyby byla v americko-ruském konfliktu neutrální, potom by byla druhá na řadě. Světová rovnováha se tedy jakž takž drží.

Nesmyslné zbožné přání

Dle Minářova přesvědčení je Evropská unie předurčena k rozpadu, protože to je nerovnoprávný svazek států na různé hospodářské úrovni. Je naprosto neschopna řešit migrační krizi, což svědčí o nereformovatelnosti EU. Pokud nám někdo vykládá, že je unii možno změnit zevnitř, tak je to nereálné a nesmyslné zbožné přání. Neboť levicová frakce v Evropském parlamentu – GUE/NGL – má asi 50 členů a celý parlament čítá 700 členů. Takže při hlasování je nepochopně zcela zřejmý. JAN JELÍNEK

Účastníci zasedání SV ČR a jeho Celostátní rady

FOTO – MIROSLAV HAVLÍK

rých by lidé museli setrvat nejméně 300 let kvůli radioaktivitě. A to by se tam zanedlouho všichni zbláznili, míní předseda SV ČR.

Evropská unie nástrojem Německa

Minář dále sdělil, že z účasti České republiky v Evropské unii nám plynou spíše komplikace, protože unie se čím dál více stává nástrojem nadvlády Německa. Toho, čeho nedosáhlo Německo dvěma světovými válkami, s deseti a šedesáti milióny mrtvých, tak dnes dosáhlo eko-

nomické souvislosti mají daleko menší váhu než mělo Československo, kdy značka Made in Czechoslovakia svědčila o vysoké hodnotě jeho výrobků, připomněl Minář. Dnes 70 až 80 procent našeho průmyslu je v cizích, převážně německých rukou, zemědělství je rozvráceno a nestačí na potravinovou soběstačnost, kterou jsme za socialismu měli a dokonce jsme zemědělskou produkci vyváželi.

I když teď je české hospodářství v lepšímu stavu, tak přesto se mluví o nastávající další hospodářské krizi, bez níž

Odmítáme policejní provokace

Vedle jiných aktivit k letošnému 80. výročí Mnichovské zrady se České mírové hnutí (ČMR) podílelo i na zorganizování mírového shromáždění „Příznak Mnichova se vrací.“ Kromě ČMR jej v neděli 30. září 2018 uspořádala na Václavském náměstí v Praze iniciativa Ne základnám, Alternativa zdola a řada dalších mírových organizací.

Mezi řečníky na shromáždění vystoupil také představitel Komunistického svazu mládeže (KSM), který přítomné informoval o společném prohlášení české a německé antifasistické mládeže právě k 80. výročí Mnichovské zrady. Byli přítomni i další členové KSM, přičemž jeden z nich při tom držel praporek této organizace, na kterém byla kromě názvu organizace i podobizna slavného

latinoamerického revolucionáře Ernesta Che Guevary, která patří k celosvětově nejznámějším a nejrozšířenějším symbolům západu za lepší svět.

Po ukončení shromáždění přistoupili k jeho účastníkovi, který předtím držel uvedený praporek, příslušníci Policie České republiky. Policista jej legitimoval se zdůvodněním, že kvůli nesení zmíněného praporu je „podezřelý na spáchání extremistického trestního činu,“ takový pojem ovšem český právní řád nezná. Následně tedy bylo policistou upřesněno, že měl na mysli „trestný čin schvalování nebo projevu sympatií k hnutí směřující k potlačování práv a svobod.“ Po dotazu, co je na praporek špatného, pak přítomný policista prohlásil, že vyobrazená osoba, tedy Ernesto Che Guevara, je „jeden z největ-

ších masových vrahů v dějinách“. Celé skandální situaci byly přítomny desítky účastníků demonstrace, kteří se stali svědky této události a proti provokativnímu zákroku policistů hlasitě protestovali. Jednání policie se podařilo také zdokumentovat, video je ke zhlédnutí zde: <https://www.youtube.com/watch?v=UGPCSUCRLGY>

České mírové hnutí jako spoluorganizátor mírového shromáždění k 80. Mnichovské zrady jednání Policie České republiky proti jednomu z jeho účastníků co nejrozhodněji odsuzuje. Jakékoliv antikomunistické policejní provokace proti mírovým shromážděním ČMR jednoznačně odmítá.

MILAN KRAJČA, předseda Českého mírového hnutí

Významný literát naší země ing. Karel Šýs (zasloužilý umělec) převzal z rukou prezidenta ing. Miloše Zemana státní vyznamenání Za zásluhy 1. stupně ve Vladislavském sále Pražského hradu. Karle, redakce Slovanské vzájemnosti Ti srdečně blahopřeje. FOTO ČTK

Po rekonstrukci otevřeno Národní muzeum

Již v sobotu 27. října český a slovenský premiér odpoledne oficiálně zahájili po třech a půl roku oprav provoz historické budovy Národního muzea v Praze, když společně rozezněli zvon. Premiér Babiš v projevu ocenil schopnost Československa a ČR generovat světově významné osobnosti, i když po roce 1948, 1968 a dalších historických událostech řada občanů odešla ze země. Ale Babiš zapomněl říci, že většina zůstala doma věrna své drahé vlasti a vytvořila obrovské hodnoty, které po listopadu 1989 noví mocipáni rozkradli nebo zpusťovali. Pellegrini vyzdvihl vzájemný vztah ČR a SR, který je navzdory některým peripetiím vzorem pro zbytek

světa. Veřejnosti se pak muzeum otevřelo v neděli 28. října.

Prezident Zeman při znovuotevření Národního muzea nešetřil kritikou kvůli tomu, že se v Praze nedaří stavět nové krásné budovy. Popřál politikům, kteří se ujímají vedení města po komunálních volbách, aby měli odvahu preferovat moderní soudobé architektury. „Vzpomeňme na osud knihovny (Jana) Kaplickeho na Letenské pláni, mělo to být magické oko nad Prahou, z toho oka nezbylo nic kvůli politickým šarvátkám,“ hřimal Zeman.

V muzeu jsou k vidění unikátní dokumenty. Například Pittsburská dohoda, která položila základy soužití Čechů

a Slováků ve společném státě. Československá ratifikace mírových smluv z Versailles, Saint Germain a Trianonu, které zaručily vznik společného státu. Mnichovská dohoda, vídeňská arbitráž a tak zvaná deklarace Hácha – Hitler, které naopak existenci společného státu ukončily. Návštěvníci muzea budou moci vidět také svatební šaty Napoleonovy ženy Marie Louise z roku 1810.

Po celé České republice vzpomněli občané 100. výročí zrození samostatného Československa. Kupříkladu členové tělovýchovné organizace Sokol a legionáři je uctili v hlavním městě příznačným způsobem: stovky lidí šly sokolským pochodem z Kámpy na Václavské náměstí. Pestrý průvod zahájil oslavu v Ostravě. Zapojilo se do něho na 400 li-

dí v dobových kostýmech a uniformách a vyjely i historické automobily.

Oslavy v Martině

Ve slovenském městě Martině začaly 30. října položením věnců oslavy 100. výročí Martinské deklarace, kterou se slovenští představitelé v roce 1918 přihlásili ke vzniku společného a nezávislého státu s Čechy. Ceremoniálu se kromě dalších čelných politiků zúčastnili prezident České republiky a Slovenské republiky Miloš Zeman a Andrej Kiska společně s premiéry Andrejem Babišem a Peterem Pellegrinim. Dokumentem, podepsaným 30. října 1918, vystoupili Slováci z Uherského království a přihlásili se k myšlence československého státu.

Před oficiálními projevy zazněla slovenská i česká hymna. Kiska ve svém vystoupení řekl, že neexistují bližší státy na světě než Česká republika a Slovensko. Zeman zahájil projev oslovením „bratři Slováci, sestry Slovenky.“ A připomněl, že oběma národům hrozilo odnárodnění. „Čechům hrozila germanizace a Slovákům maďarizace. Díky těmto událostem jsme neztratili svoji národnost a mohli jsme se svobodně rozvíjet. Ač jsme se rozešli, setkali jsme se v Evropské unii...“

Bylo vskutku farizejské a pokrytecké, že 100. výročí zrodu Československa bez skrupulí slavili i zrádci, kteří bez referenda občanů naší federace zločinně přispěli k jeho zániku!

ČTK, JAN JELÍNEK

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Stále chybí Beneš!

Letošní sté oslavy vzniku samostatné Československé republiky byly pojednány ze všech možných i nemožných úhlů. Rovněž dva její otcové zakladatelé, TGM a M. R. Štefánik, byli pojednání, prozkoumání a oslaveni z nejrůznějších pozic. Ovšem třetí triumvir – dr. Beneš – zahraničního odboje se lvími zásluhami na vzniku nejen samostatného státu, ale též na vzniku jeho první zahraniční armády – legií dobrovolců – je stále v nezslouženém stínu pozornosti politiků, odborníků a zejména médií. A když již se o něm objeví někde alespoň zmínka, má téměř sto procent negativní konotaci nebo alespoň vyvolává tento dojem. Proč?

Jak je možné, že Edvard Beneš, muž, který po osvobození státu roku 1945 dostal označení president Budovatel, tak po třicetiletí tzv. svobodné společnosti téměř vymizel ze zorného pole politiků,

expertů a zejména médií? Na nynějších pietách a na oslavách se mu téměř nedostává pozornosti. Přitom pro soudné znalce historie století naší republiky i pro řadu pamětníků z řad odbojářů a legionářů Edvard Beneš stále neochvějně zůstává autoritou prvního řádu a inspirátorem velkého odkazu jednoho z otců zakladatelů a obnovitelů státu. Beneš, jak známo pamětníkům (kterých ovšem je stále méně, protože za radostí pana Pehe unikají do návi), i potomkům rodin sokolských, orelských, legionářských atd. a sčítlým, jedincům, se několikrát zasloužil výrazně o republiku, takže zákon o zásluhách o stát mu právem náleží – i přes všechny kvaky odpůrců. Proč?

Jmenujme například jeho zásluhy o budování francouzských a italských legií (U Italů to on i Štefánik nakonec prosadili přes původní opatrný odpor premiéra Sonina), dále formování kontrarozvědky s bratrem Vojtou Benešem,

kdy kpt. Voska zachránil před sabotáží americké loděnice, po osvobození zásluhy o hranice státu jednak vyřešením konfliktu s Polskem o Těšínsko a dále mobilizací pro Slovensko. Tam Beneš doslova vyrval z honvédského uherského vězení Matúše Ďulu a další představitele slovenské reprezentace, na to se záměrně zapomíná. Zasloužil se o rozhraničovací komisi jižního Slovenska a stanovení pevných hranic s tehdy nepřátelskými Maďary. V Haagu oddlužil ČSR a spolu s Rumuny a Jihoslovany se zasloužil o uherské reparace nám i jim. Další zapomenutá zásluha. Za II. světové války vydupal ze země nové čs. legie, a ty pak v boji o Británii zachraňovaly Angličany, kteří se omlouvali neustále za Mnichov.

Zasloužil se o legitimitu zahraničních vojsk na Východě i na Západě, v Africe i na předním Východě, kde všude naši vojáci bojovali.

Od Britů, SSSR a USA vymohl oduznání Mnichova a státoprávní kontinuitu ČSR, což si řada idiotů, kritizujících ho za Mnichov, vůbec neuvědomuje. Po válce se zasadil za legitimitu odsunu Němců – zrádců ČSR – nejen svými dekrety, ale i signatářstvím Pařížské reparační dohody, přiznávající konfiskaci německého majetku a nárok na válečné reparace, které nám Německo stále dluží tak, jako Řecku a Polsku. Odsun založený Postupimskou konferencí se stal legitimní součástí evropských osvobozovacích pořádků, nikoli vyhnáním a zločinem, jak lživě tvrdí landsmani a jejich jistí vysocí diplomatičtí ochránci v Německu a v Uhrách!

Toto vše nemohou překousnout nepřátelé republiky, koryfejové sudetů a naše pátá kolona prosudetských Hermanů, Pithartů, Roučků, atd. – v čele s občanem knížetem, který nepokrytě dr. Beneše zostuzoval v presidentských

debatách jeho posmrtným posláním do Haagu na válečný soud (!!). Je nepochopitelné, že za toto vše občan kníže nedostal od rozlíceného národa přes ústa... snad díky jisté pomalosti našeho národa, jenž mu to však oplatil jeho posláním do politického presidentského záhrobní. Takto v národě vznikl programový rozkol v hodnocení prezidenta Budovatele, založený již expresidentem Havlem a společně, a především popřením dějin katastrofální omlouvou pana Havla sudetům, k níž nikdy nedostal národní mandát!

Toto vše se jako shnilé dědictví havlismu – schwarzenbergismu dostalo i do oslav 100. výročí republiky, a proto bez patřičného zhodnocení odkazu třetího triumvira otců zakladatelů ČSR, byly oslavy státu pouze třetinové. Snad v budoucnosti to republika napraví.

PhDr. JIŘÍ JAROŠ NICKELLI, Společnost Edvarda Beneše, Brno

Volyň – zmasakrování tady nejen Poláci

„Česká televize odvysílala polský film Volyň. Poláci v něm dokazují, že umějí točit historické filmy, a to již od šedesátých let minulého století, kdy začali převádět na stříbrné plátno romány klasiků národní literatury – Henryka Sienkiewicze a Bolesława Pruse. Volyň se ale vymyká drastickými záběry vražd a znásilňování a na Ukrajině je dokonce zakázán.“

Zda-li se Volyň vymyká drastickými záběry vražd a znásilňování, ale je otázka názorů. Podstatné je, že film realisticky obráží jen úzce to co se na skutečné Volyň dělo v období let 1943-44 za etnických čistek přerůstajících v genocidu. To co se na sousedech dopouštěli ukrajinští nacionalisté ani drastické scény filmu dostatečně nevystihují. Přitom na Volyň nešlo jen o Poláky či Židy, ale i mnohé Čechy, cikány a jiné národnosti, kterými tehdejší Volyň přetékala. (i když majoritní většinou byli Ukrajinci). Je neodůvodnitelné, že vzpomínáním pogromům předcházelo popošťování a zabírání půdy a tedy i protesty ukrajinského obyvatelstva.

Toto nevole však nemůže ospravedlnovat nepředstavitelná zvěrstva, jichž se Ukrajinci na polské menšině dopouštěli. Ani tím nejdokonalším filmem nelze postihnout to co stoupenci Stepana Bandery a Organizace ukrajinských nacionalistů rozpoutali. Peklo na zemi bylo tím nejpříhodnějším příměrem.

Jsou pouze známa jména 33 454 Poláků zmasakrovaných na Volyňi, další jména obětí jiných národností nejsou převážně známa. Existovaly i odvetné akce Poláků proti Ukrajincům, které postihly na

Volyňi a v Haliči více jak 15 000 Ukrajinců. Převážně se jednalo o mstu, nejčastěji příbuzných umučených obětí. Za škodu a nepřipouštění historických souvislostí je nutno považovat zákaz filmu

na Ukrajině. Zejména nyní, kdy pohrobci Stepana Bandery glorifikují jeho osobu za národního hrdinu a celou Organizaci ukrajinských nacionalistů považují za pevné jádro společnosti.

Je na škodu, že se na Volyňi střetli dva slovanské národy a že děj není pouze filmovou fikcí! A k samotnému filmu? „Volyň zákonitě vzbuzuje emoce na obou stranách. Milovníkům odhalování bílých míst v historii jí lze vřele doporučit, ale slabší národy a osoby nervově labilní musíme před jejím zhlédnutím co nejdůrazněji varovat. Scény znásilňování, mučení a vraždění Poláků jsou natolik naturalistické, že by jim to mohlo způsobit trvalou újmu.“ (Připravil sh)

Zajmuté Poláky vezou ukrajinští nacionalisté na popravu

Zavražděná žena

Postřelení Poláci

Z historie Slovanských vzájemností – 54/2003

Nemůžeme zapomenout

Ani u nás v nejsevernějším výběžku ČR, ve Šluknovském, nemůžeme zapomenout či zapomenout na historii našeho státu, našich národních zájmů. Sešli jsme se proto v pondělí 17. 3. 2003 v Jiřkově, na samé hranici s Německem, abychom si připomněli 15. březen, vý-

ročí napadení, rozbití ČSR fašistickým Německem.

Významným hostem shromáždění byl docent Jan Minář, předseda Slovanského výboru ČR. Ve svém fundovaném vystoupení připomněl nejen osudy našeho státu ze strany fašistického jha, ale dotkl se také i současných česko-němec-

kých vztahů i z pohledu neoprávněných požadavků sudetského landsmanšaftu. Hovořil mj. také o působnosti Slovanského výboru, významu slovanství, jeho obhajování v současném globalizujícím se světě. Zásadně také promluvil k závažným rozhodnutím nejbližšího období. Se znalostí věci rozvedl proč a z ja-

kých důvodů, východisek je jasné stanovisko Slovanského výboru ČR – NE Evropské unii.

Závěr shromáždění byl jednoznačný, vždy a při každé příležitosti si připomínejme, kde je naše vlast.

**FRANTIŠEK ŠÍPEK, Rumburk
Připravil: Čeněk M. Kadlec**

Balada o biči na odbojáře

Premiér se rozkatil,
odbojáře zatratil.
Vezmu na ně bič!
Odbojáři, křič!

Vyznamenals zlosyna!
Všechno to je Tvá vina.
Vezmu na ně bič!
Odbojáři, křič!

Jaký je to panáček?
Herman nebo Ondráček?
Vezmu na ně bič!
Odbojáři, křič!

Národe, jen kopni si,
odbojáře v řít!
V bolševiků řečici
našel prý jsi nit!

Nebudeme poslouchat
senátu ty kvaky,
řekněme jim pánové,
balte saky paky!

Vy jste život nedali
za republiku jak my.
Co za protektora jste dělali?
Maul Halten zu Für.

Svištět bičem sametu
teď dokáže tu každý.
Republiku ke světu
však neprosadí povždy.

Jen vy lotři, držte huby,
však i na vás dojde!
Hermanům se klepaj zuby,
když senát jim neprojde.

Až ten národ jednou zmoudří,
lítat budou chlupy,
partajnící, žlutí, modří,
skončí tu jak hňupí!

Insitní verše k štvanci na odbojáře L. P. 2018 o století republiky JJN

LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA

STŘEDOVĚKÉ RUSKO –
PANOVNÍCI KYJEVSKEJ RUSI

Důležití panovníci: OLEG /879-912/, Vladimír I. /980 – 1015/, Jaroslav I. /1016 – 1054/, - vydal soubor zákonů v ruském jazyce – 1035, Kyjev. Novgorod: Kolíska ruské civilizace, ruského jazyka. Mnich a letopisec Nestor /1056 – 1114/ - píše po rusky v Kyjeve“ Povesti...“, Ivan Fjodorov – první knihtlačár r. 1574 vydal v ruštině vo Lvove knihu „Apoštol“, 1569 – západná Ukrajina ovládaná Polskem. Ukrajinský jazyk vzniká jako výsledek polonizace, zmiešania ruského a poľského jazyka. Vznik tohoto jazyka premenilo Rusov na západnej Ukrajině na Ukrajinov. R. 1653-4 Bogdan Chmelnickij píše cárovi Alexejevi Michajlovičovi listy v ruštině. R. 2008 – americký ústav zis-

til, že 83 % obyvatelův Ukrajiny považuje ruštinu za rodný jazyk. Název Ukrajina vznikol až v XVII. storočí.

Poznámka:

Tato fakta a mapku Kyjevskej Rusi jsem vybrala z kalendáře na rok 2019 a 2020 vydaného bratry Slováci ve slovenském a anglickém jazyce. V dnešní době, kdy se všemožné síly snaží za každou cenu rozbit Rusko nešťít se zneužívat Ukrajinu, vydávat lži za pravdu, má tato věc obrovskou cenu. Díky, veliké díky, bratři Slováci. **nW/**

Ještě na závěr slova Alexandra Velikého! „Vaďi mi pohrdanie kulturou, ktorá je o storočia staršia“. Alexander Velký /356-323/ p. n. l.

Blahopřejeme

- Vlasta Babovcová ze Vsetína oslaví 77. narozeniny.
- Milan Babovec ze Vsetína oslaví 81 let.
- Pavol Bachorík v Praze se dožívá 92 let.
- Pavlína Bílková z Krupky oslaví 75. narozeniny.
- Václav Čermák v Jirkově oslaví 73. narozeniny.
- Jozef Kica z Hradce Králové oslaví 76. narozeniny.
- Zdeňka Kotenová v Lounech oslaví také 76. narozeniny.
- Pavel Levý z Prahy oslaví 70. narozeniny.
- Karel Mevald v Praze se dožívá 86 let.
- Zuzana Morganová v Kaplici oslaví 59. narozeniny.
- Georg Volkmark Müller ve Dvoře Královém n/Labem se dožívá 84 let.

- Jaroslav Pokorný z Prahy oslaví 63 let.
- Zdeněk Rezáček v Bílině oslaví 78 let.
- Dagmar Richtářová z Dalovic bude slavit 69. narozeniny.
- Milada Steinerová ve Valašském Meziříčí oslaví 76. narozeniny.
- Bohumila Špürková ve Valašském Meziříčí se dožívá 82 let.
- František Trázník z Vejprnic oslaví 78 let.
- Marie Urbánková z Nové Huti bude slavit 68 let.
- Marie Vrzalová se dožívá v Praze 90 let.
- Vít Záhora z Prahy oslaví 79. narozeniny.
- Milan Zelenka v Postoloprtech bude slavit 82 let.

Všem oslavencům i těm nejmenovaným čtenářům blahopřejeme.

Smrt učitelky Jindřichové

Anna Jindřichová patřila mezi ty české obyvatele pohraničí, kteří po mnichovských událostech museli prchat před nenávistí a fanatismem mnohých svých německých spoluobčanů.

Vystudovala a získala místo v Hostouni, v mateřské škole. Jak se píše v dokumentu někdejšího Svazu profitařistických bojovníků, podařilo se jí – v době vzestupu Sudetoněmecké strany – něco nevidaného: do mateřské školy získala nejenom české, ale také německé děti. Co se týče dětí německých, pocházely ale všesměs z chudých rodin. Bohatší Němci o školce s českou učitelkou nechtěli ani slyšet.

Situace byla čím dál složitější. A nejenom situace politická, ale i hospodářská. Jak se ve zmíněném dokumentu uvádí, Anna Jindřichová dokonce sháněla pro děti nejchudších rodičů stravu. Často potraviny hrádila z vlastních finančních prostředků. Byla přý už taková – velmi aktivní. Oběť. Nezištná. A často i hodně bojovná...

Podle svědků, kteří po válce vypovídali před vyšetřovateli, ji však většina německých obyvatel obce až bytostně nenáviděla. Údajně především kvůli tomu, že nedělala rozdíly mezi dětmi českými a německými a vychovávala je k lásce k rodné zemi, k Československu. Mateřská škola, ve které Anna Jindřichová působila, vypadá už jinak než ve třicátých letech. Budova prošla úpravami a rekonstrukcí.

Po mnichovských událostech přechalo z československého pohraničí, jak už tu několikrát zaznělo, mnoho Čechů. Těch, kteří věděli, že se na ně může soustředit tlak nacistů a henleinovců. Utíká rovněž Anna Jindřichová – jen v tom, co má na sobě. Všechny své osobní věci musela zanechat

v pronajatém bytě v Hostouni na náměstí. Poté co se situace v pohraničí poněkud uklidnila, vrátila se Anna Jindřichová pro své věci.

Dojeli na náměstí, zaparkovali před domem, kde Anna Jindřichová žila. Vystoupili pak do prvního patra do jejího bytu. Začali vynášet její věci včetně zmíněných několik kusů nábytku. Záhy se kolem auta shluklo několik desítek německých obyvatel. Podle poválečného vyšetřování a podle výpovědí několika svědků mnozí z těchto lidí Anně Jindřichové a mužům, kteří jí pomáhali se stěhováním, spílali.

Nadávali. Házeli po nich kameny. Do konce po nich i plivali. Aktivní v tomto směru byly zejména ženy. Němečtí četníci je dokonce chránili před stále rozvášněnými německými občany.

Ve chvíli, kdy auto bylo naloženo a Emanuel Rubáš chtěl, jak vyprávěl, nastartovat, četníci odesli. Vypovídá Bohumil B.: „Když jsme měli nábytek již naložený a chtěli odjet, přišlo několik mužů v černých uniformách a s umrlčí lebkou na čepici. Myslí, že jich bylo více než oněch četníků... Muži v černých uniformách nás vyzvali, abychom nábytek složili do jedné místnosti v přízemí domu, kde v prvním poschodí byl byt Jindřichové. Načež nás odvedli do jiné budovy, do nějaké úřadovny...“ Šlo o budovu okresního soudu. Všichni čtyři, včetně Anny Jindřichové, se museli na chodbě postavit čelem ke zdi. Takhle nehnuté tu pak byli nuceni stát více než hodinu.

Pak byli dvěma auty převezeni do místní věznice...

Anna Jindřichová byla na samostatné cele. Zcela izolovaná. V dalších dnech se s muži, kteří s ní přijeli do Hostouně, ani na okamžik nesetkala. Výpověď Bohumila B.: „Byli jsme věznění čtyři dny. Dvakrát nás vyslyšeli. Ptali se například, za jakým účelem jsme přijeli do Hostouně a zdali jsme byli nějak politicky činní. Pováleční vyšetřovatelé měli možnost zaprotokolovat i svědectví Ondřeje Sokola. Ten byl, jak vypově-

Beseda o životě v Luganské a Doněcké lidové republice

V pondělí, dne 24. 9. 2018, se konala v budově MV KSČM v Ostravě beseda o Donbasu. Pořádal ji MěV KSČM ve spolupráci s Česko-ruskou společností a MLO-Kem. Podílet se s posluchači se svými zážitky z cest do lidových republik Donbasu přišli předseda Společnosti přátel Luganské lidové republiky a Doněcké lidové republiky (dále Společnost) Jaromír Vašek a člen výboru Společnosti Ctírad Musil.

Na panelech a na stolech si mohli přítomní prohlédnout výstavu fotografií z Donbasu, která putuje po českých městech, a seznam a fotografie všech dětí, zabitých v této válce. Na úvod besedy přítomně rozebrala

píseň Společně veselo kráčet (rusky: Vmjestě veselo šaĝat') v podání Ani Jaskulské (7. třída) a děti ze školního tábora Neposedové naší družební 13. ZŠ Naděžda v Alčevsku (Luganské lidové republiky).

Jaromír Vašek přiblížil posluchačům činnost Společnosti, svou jarní cestu do lidových republik, přítomnost delegace Společnosti v LLR v květnu t. r. a založení a činnost Českého kulturního centra Julia Fučíka v Lugansku. Zmínil se i o svých návštěvách škol a letních táborů i o nejrůznějších setkáních. Vašek komentoval své fotografie a videa z Donbasu, zejména ze svých návštěv frontových vesnic v DLR Spartaku, Trudovského, Alexandrovky a Zajceva. Vyprávěl nejen o těžkém životě obyvatel u fronty, ale i o svých návštěvách škol v Alexandrovce a Nikitovce, kde nehlédě na pokračující ostřelování ze strany Ukrajiny (včetně ostřelování škol a dětí ve školním autobusu) probíhá normální výuka, děti se baví, zpívají, tančí, sportují a věnují se svým zájmům v nejrůznějších kroužcích. Přítomně Vašek seznámil i se žáky a učiteli družební 13. ZŠ v Alčevsku, ve které byla v květnu hostem i delegace Společnosti. Žáci členům delegace předvedli nádherný program ke Dni vítězství. Vašek neopomněl představit i Bohdanku Něšceret-Doču (7. třída 13. ZŠ), čestnou členku brigády Prizrak Alexeje Mozgového, neohroženou vlastenku, píšící básně o válce na Donbasu (její básně vyšly i v češtině ve slovanském almanachu Hej, Slované a v příloze Haló novin LUKU). Nedávno začala psát i prózu, první povídka se týká jejího přátelství s bývalým velitelem Prizraku Alexejem Mozgovým. Vašek ukázal přítomným fotografie z návštěvy delegace Společnosti v Bohdanky.

Po zodpovězení mnoha dotazů, přišlo na řadu překvapení ve formě přímého spojení po Skype s začkou Bohdankou. Bohdanka se představila, pozdravila přítomně, pověděla o své činnosti a o škole, přednesla své dvě básničky, přečetla část své povídky a zodpověděla na dotazy. Přítomní byli překvapení a potěšeni, Bohdancé zatleskali a popřáli jí mnoho zdaru a hlavně mír na Donbasu.

Ctírad Musil objasnil posluchačům historický vývoj území Donbasu, příčiny a průběh Majdanu v roce 2014 v Kyjevě, převratu a občanské války. Neopomněl se zmínit o tragických událostech v Oděse 2. 5. 2014 a o formování odporu proti ukrajinskému fašismu v lidových republikách. Zmínil se o svých cestách na Donbas, návštěvě frontové linie v LLR, o svých setkáních a rozhovorech s nejrůznějšími lidmi. Vysvětlil nejrůznější názory místních lidí na současnou situaci a jejich přání. Ctírad si všiml i ekonomické a politické situace v lidových republikách. Na fotografiích ukázal obchody plné zboží, nejrůznější místní výrobky, reklamy, státní obchody a trhy. Zodpověděl i na mnohé dotazy.

Děkují předsedovi MěV KSČM, Ing. Martinu Juroškovi, politickému pracovníkovi MěV Janu Havelkovi, předsedovi Městské rady Česko-ruské společnosti Karlu Šestákovi a členu MLOKU Viktoru Dinkovovi za poskytnutí prostor a za zorganizování této besedy, která se konala v klidné a přátelské atmosféře. Poděkování patří i účastníkům besedy, kteří na místě přispěli částkou 1 860,- Kč. Pro podporu činnosti Společnosti přátel LLR a DLR je možno přispět na účet číslo 1602900027/3030.

JAROMÍR VAŠEK,
předseda Společnosti přátel LLR a DLR

Besedníci v budově MV KSČM v Ostravě

V SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 226/2018, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Jan Minář.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Stanislav Hrzina, Jan Jelínek,

Ceněk Milan Kadlec, Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Eva Holečková.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1,

III. patro, kabinet č. 147, tel./fax: 222 897 261, 728 009 737

internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanyborcr@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvků.

Uzávěrka čísla dne 20. 11. 2018.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.